

Telegraful Român

FOAIE RELIGIOASĂ EDITATĂ DE ARHIEPISCOPIA ORTODOXĂ ROMINĂ DE ALBA IULIA ȘI SIBIU

PREȚUL INSERTIUNILOR:
Un cm² 60 bani pentru odată; dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător.
Insertiunile se adresează **ADMINISTRAȚIEI** Telegrafului Român, Sibiu, strada 1 Mai nr. 35.

ARTICOLELE ȘI CORESPONDENȚA
se adresează **REDACȚIEI** Telegrafului Român, Sibiu, str. 1 Mai 35. — Articolele nepublicate nu se înapoiază. — Scrisorile nefrancate se refuză.

ABONAMENTUL:
Pe un an: 24 lei
Pe 6 luni: 12 lei
Pe 3 luni: 6 lei

Bilanț bogat

La începutul anului 1963, poporul nostru și-a făcut bilanțul realizărilor din 1962. Bilanțul dat în Comunicatul Direcției Centrale de Statistică cu privire la îndeplinirea planului de Stat pe anul 1962 e un bilanț bogat.

Din el rezultă că planul pe anul 1962 — an care a încheiat prima jumătate a șesenalului — a fost realizat cu succes: producția globală industrială a fost îndeplinită în proporție de 101,9 la sută, iar producția-marfă — în proporție de 101,5 la sută. Față de anul 1961, producția globală industrială a crescut cu 14,7 la sută, cea a mijloacelor de producție sporind cu 17,5 la sută, iar a bunurilor de consum cu 10,2 la sută. Pe ansamblul industriei producția globală a crescut, în perioada 1960-1962, cu 55 la sută, cu un ritm mediu anual de 15,8 la sută, față de circa 13 la sută prevăzut în planul șesenal.

Eforturile poporului au fost îndreptate spre dezvoltarea bazei tehnice materiale a socialismului — anul 1962 marcând noi succese pe această linie. S-au obținut în continuare creșteri importante în ramurile hotărâtoare ale producției, care determină progresul întregii economii — în industria construcțiilor de mașini și a prelucrării metalelor, în industria chimică, a energiei electrice și termice, a metalurgiei feroase, în prelucrarea țiteiului și a lemnului.

Folosind cu pricepere tehnica nouă cu care este dotată economia națională, oamenii muncii au obținut noi succese pe linia îmbunătățirii calității producției, în introducerea în fabricație a unor produse cu caracteristici tehnice superioare, în lărgirea sortimentelor bunurilor de consum.

În agricultură, anul 1962 a marcat un eveniment deosebit de important: încheierea colectivizării, care a consfințit victoria definitivă a socialismului în patria noastră. Procesul de transformare socialistă a agriculturii a fost însoțit de-a lungul anilor de creșterea producției agricole. Cantitatea totală de cereale obținută în 1962 depășește cu 1,7 milioane tone producția medie a anilor 1934—1938 și asigură consumul în continuă creștere a populației și celelalte nevoi ale economiei naționale. S-au obținut, de asemenea, succese în dezvoltarea celorlalte ramuri ale agriculturii.

Ca într-o oglindă oamenii muncii văd, din cifrele și datele pe care le înfățișează

Comunicatul, cum pe baza trainică a succeselor obținute în dezvoltarea industriei și agriculturii, pe baza sporirii venitului național, se înfăptuiesc cu consecvență noi măsuri în vederea creșterii bunăstării oamenilor muncii. Sporirea continuă a cantităților și sortimentelor de mărfuri destinate consumului larg, avântul pe care-l cunoaște construcția de locuințe, sumele mari alocate de la buget pentru dezvoltarea învățămîntului și culturii, pentru ocrotirea sănătății poporului și fi-

nanțarea diferitelor alte acțiuni social-culturale — reflectă încă odată grija cu care guvernul asigură neconținută ridicare a nivelului de trai al poporului.

Mîndri de realizările obținute, oamenii muncii muncesc cu hotărîre pentru a le spori continuu, pentru a obține noi victorii în desăvîrșirea construcției socialiste în patria noastră.

Credincioșii Bisericii noastre aduc contribuția muncii lor, alături de poporul muncitor, la zidirea vieții celei noi, tot mai înfloritoare și mai luminoase.

T. R.

Iubire și pace

Domnul nostru Iisus Hristos a dat îndrumările trebuincioase care arată cum trebuie să trăiască creștinii pentru a păși pe calea mîntuirii și a sfințeniei. Toate aceste îndrumări se cuprind în porunca dragostei: dragostea față de Dumnezeu și dragostea față de aproapele. „Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta și din tot sufletul și din toată puterea ta; și pe aproapele tău să-l iubești ca pe tine însuși” (Luca 10, 27). „Aceste porunci cuprind toată legea și proorocii” (Mat. 20, 40). „Implinește-le acestea și vei trăi” (Luca 10, 28).

Multe și mari sînt binefacerile pe care le aduce trăirea în dragoste, dar cele mai însemnate și mai folositoare sînt armonia, bunăînțelegerea și pacea între oameni. Pacea înseamnă viață, belșug, progres. Pacea și dragostea fac viața frumoasă, plăcută și rodnică. Această pace, atît de scumpă oamenilor, au cîntat-o și au vestit-o la nașterea Domnului îngerii către păstori și către lumea întregă: „Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, pe pămînt pace și între oameni bună voie” (Luca 2, 14). Cîntarea îngerilor este un imn de biruință, care arată în puține cuvinte rostul și binefacerile Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos. Lui Dumnezeu Tatăl tainic Nașterii Mîntuitorului îi aduce o slavă nesfîrșită, demnă de El; iar oamenilor care locuiesc pe pămînt ea le aduce pacea, adică totalitatea bunurilor care fac pe om fericit. De aceea Sf. Leon cel Mare spune că „Ziua de naștere a Domnului Hristos este ziua de naștere a păcii”. Căci atunci s-a născut „Domnul păcii”, cum, cu veacuri înainte, L-a numit pe Domnul Hristos proorocul Isaia (9, 5—6). De a-

cea, pe drept cuvînt, ziua de naștere a Domnului poate fi numită Praznicul Păcii. Dar praznic al păcii este și ziua Învierii, cînd Iisus Hristos cel înviat a întîmpinat pe ucenici cu salutul „Pace vouă” (In. 21, 26).

Domnul nostru Iisus Hristos, spune Sf. Apostol Pavel, a venit ca să aducă „pace celor de departe și celor de aproape” (Efes. 2, 17) adică tuturor oamenilor. Într-adevăr prin trăirea în dragoste, creștinul ajunge la pacea cu Dumnezeu, la pacea cu sine însuși care-i dă liniștea și bucuria sufletească, și la pacea între oameni și popoare. „Prin credință Hristos se sălășluiește în sufletele noastre” (Efes. 3, 17) și prin aceasta El ne unește pe toți cu Sine, ne unește întreolaltă făcîndu-ne unii altoră mădulare, în trupul tainic al Bisericii Sale, și face ca în sufletele tuturor să se sălășluiască „pacea lui Dumnezeu care covîrșește orice minte” (Filipeni 4, 7). Voința și dorința mare a Mîntuitorului este ca pacea să se sălășluiască în sufletele tuturor oamenilor. „Pace vouă!” spune El adeseori (Ioan 21, 26): „Pace să aveți între voi” (Marcu 9, 50); „Pacea mea o dau vouă” (Ioan 14, 27).

Dîndu-ne pacea Sa, Iisus Hristos — Domnul Păcii cere ca fiecare creștin să devină la rîndul său un apostol al păcii, un făcător de pace. „Dumnezeu, spune Sf. Apostol Pavel, care ne-a împăcat cu Sine prin Iisus Hristos, ne-a încredințat slujirea împăcării” adică a păcii (II Cor. 5, 8). Pe cei ce-și împlinesc cum se cîvine această sfîntă misiune, Domnul Hristos îi ferește cu cuvintele: „Fericiti sînt făcătorii de pace căci aceia sînt fiii lui Dumnezeu

(Continuare în pag. 2)

Adunarea eparhială

— SESIUNEA 1962 —

În anul care s-a scurs, 1962, mandatele deputaților aleși în Adunarea eparhială a Arhiepiscopiei Sibiului au încetat. Prin respectarea prevederilor statutare ale Bisericii noastre Ortodoxe Române, în 22 noiembrie 1962, prin votul credincioșilor și preoților, au fost aleși noi deputați în Adunarea eparhială, pe perioada 1962—1966.

Convocată la Centrul Arhiepiscopesc din Sibiu, Duminică, 9 decembrie 1962, ora 9, noua Adunare eparhială și-a ținut ședința de constituire.

După ședința de constituire, deputații, clerici și mireni, au participat la Sf. Liturghie, care s-a oficiat în Catedrala mitropolitană de către un sbor de preoți și diaconi, în frunte cu P. C. Tr. Belașcu, vicar arhiepiscopesc. La Sf. Liturghie a participat și I. P. Sf. nostru Mitropolit Nicolae.

În cadrul Sf. Liturghii, la Pirceasnă, a predicat P. C. Prot. I. Munteanu (Sibiu), despre Evanghelia zilei, insistând cu deosebire asupra optimismului creștin, iar la sfârșitul Sf. Liturghii, P. C. vicar Tr. Belașcu a citit rugăciunea de invocare a Duhului Sfânt.

Din încredințarea I. P. Sf. Mitropolit Nicolae, lucrările Adunării eparhiale a Arhiepiscopiei Sibiului, sesiunea 1962, s-au desfășurat sub președinția P. C. vicar Traian Belașcu, în sala de lectură a Institutului Teologic de grad Universitar din Sibiu. De față au fost reprezentanți ai Departamentului Cultelor.

După intonarea rugăciunii „Impărate Ceresc”, P. C. Președinte rostește un cald cuvânt de deschidere a lucrărilor, în care, printre altele, a spus:

„Din încredințarea I. P. Sf. nostru Mitropolit Nicolae, îmi îngădui să vă salut cu toată dragostea sufletului meu — zicându-Vă bine ați venit la Adunarea noastră eparhială, aducându-Vă, totodată, o caldă și părintească binecuvântare arhierescă din partea I. P. Sf. Sale.

În Sf. Scriptură stă scris că „unde sînt adunați doi sau trei în numele meu, acolo sînt și eu în mijlocul lor”. Iar noi, în numele Domnului ne-am întrunit în legiuina noastră Adunare eparhială, ca să ne sfătuim frățeste asupra ostentelilor noastre bisericesti din anul 1962”.

Arătînd că veacul nostru se caracterizează printr-o puternică tendință spre progres, dreptate și frățietate între toate popoarele și țările de pe Pământ, că în acest avînt spre tot mai bine lumea are nevoie de pace, de liniște, de colaborare, lucruri pe care le promovează toți oamenii de bine, Mișcarea mondială pentru apărarea păcii, ca și Mișcarea creștină pentru pace de la Praga și Mișcarea ecumenistă, P. C. vicar Tr. Belașcu

Iubire și pace

(Continuare din pag. 1)

se vor chema” (Mat. 5, 9). Pacea nu este deci numai un îndemn sau un sfat, ci este o poruncă categorică a Mîntuitorului: Hristos, care trebuie împlinită cu sfințenie. Prin trăirea în dragoste și pace, omul devine un izvor de bucurie și fericire în familia sa, în satul sau orașul său, în țara lui și chiar în lumea întreagă.

Mîntuitorul nostru Iisus Hristos adresează tuturor creștinilor o chemare stăruitoare la viețuirea în dragoste, pace și prietenie, la promovarea păcii și prieteniei între oameni și popoare.

De aceea fiecare creștin să fie un făcător de pace, un luptător pentru pace. Căci nu acela e ucenic al lui Hristos, care zice: „Doamne, Doamne” și nu face nici un bine, ci acela care face voia lui Dumnezeu. Iar voia lui Dumnezeu este să ne străduim și să ajutăm ca să se împlinească cuvîntul: „pe pământ pace”, pace netulurată și veșnică. *Protos. Irineu Crăciunaș*

continuă: „Noi, slujitorii Sf. noastre Biserici, am vestit cuvîntul Evangheliei curat și nefalsificat, așa cum l-au vestit și înaintașii noștri, iar credincioșii noștri ne-au dat ascultare, silindu-se zi de zi să propășească în învățătură și șapta cea bună spre fericirea fiecărui fiu al Sfintei noastre Biserici și spre înălțarea Patriei noastre scumpe, Republica Populară Română”.

În continuare, P. C. Sa aduce calde mulțumiri Conducerii noastre de Stat pentru sprijinul pe care ni l-a acordat prin Departamentul Cultelor.

Mulțumește, de asemenea, vechilor deputați cărora le-a încetat mandatul, pentru munca rodnică depusă în cei patru ani, iar noilor deputați le dorește spor la muncă.

Încheind cuvîntul său de deschidere, P. C. vicar Traian Belașcu a spus: „Îngăduiți-mi să rog pe bunul Dumnezeu să încununeze cu îmbelșugate roade sfătuirile noastre de astăzi spre mărirea Sfintei noastre Biserici și spre înălțarea Patriei noastre dragi”.

Din cadrul adunării eparhiale se trimit apoi telegrame omagiale Domnului Gheorghe Gheorghiu-Dej, Președintele Consiliului de Stat al R.P.R., Domnului Ion Gheorghe Maurer, Președintele Consiliului de Miniștri al R.P.R., Domnului Prof. Dumitru Dogaru, Secretarul General al Departamentului Cultelor; P. F. Justinian, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, precum și I. P. Sf. Mitropolit Nicolae al Ardealului.

În continuare, rapoartele anuale prezentate de Consiliul Arhiepiscopesc sînt împărțite Comisiilor de lucru, după care s-a trecut la citirea referatelor și la dezbaterile lor în următoarea ordine:

Raportul general al Secțiilor unite (raportor P. C. Prot. Ioan Munteanu), în care s-au subliniat etapele mai de seamă ale desfășurării vieții noastre bisericesti din anul 1962, urmărindu-se tot timpul binele, fericirea și prosperitatea credincioșilor din Arhiepiscopie. Desprindem, astfel, capitole ca:

Biserica pe făgașul firesc al misiunii sale, în care s-a arătat că viața bisericescă s-a desfășurat în deplină libertate în Republica Populară Română, Patria noastră dragă în care trăim și muncim.

Activitatea pe plan social, în care se menționează munca desfășurată de preoții și credincioșii noștri pe plan obștesc, mai ales lupta pentru pace, în care preoții și credincioșii noștri își dau contribuția cu bucurie, doi dintre profesorii noștri de teologie — Dr. Sofron Vlad și Dr. M. Șesan — participînd chiar la unele întruniri internaționale.

Relații interbisericesti și interconfesionale, unde este relatată vizita la Sibiu a delegației Consiliului ecumenic al Bisericilor, însoțită de I. P. Sf. Dr. Iustin Moiescu, Mitropolitul Moldovei și Sucevei, vizita la Brașov a delegației Bisericii Ortodoxe Sirbe, în frunte cu P. Fer. Patriarh Gherman.

A 15-a aniversare a Republicii Populare Române, care ne chiamă să intensificăm munca pentru întărirea Patriei și lupta pentru pace.

Ședințele Consiliului Arhiepiscopesc în 1962 au fost în număr de 61,55 ale Permanenței, 6 Plenare, etc.

Raportul Secției bisericesti (raportor P. C. Prot. Dr. Vasile Coman), în care sînt relatate diverse aspecte din viața preoților și credincioșilor din Arhiepiscopie, care sprijinesc viața cea nouă din Patria noastră și care se străduiesc spre o cît mai adevărată viață creștină.

Din încredințarea I. P. Sf. Mitropolit Nicolae, credincioșii și preoții au fost cercetați și în acest an cu diverse prilejuri, de P. C. Vicar, P. C. Consilieri de la Centrul eparhial, de unii Părinți Profesori de la Institutul Teologic Universitar

din Sibiu și de P. C. Protopopi. Activitatea administrativă a Centrului eparhial și la oficiile protopopești s-a desfășurat în bune condițiuni.

Raportul a mai adus unele fapte și date statistice, ca de pildă colecta pentru Fondul Central Misionar, ajutorarea unor parohii cu mai puține posibilități materiale din acest Fond, mișcări de personal în 1962, hirotoniri, transferări, pensionări, contopirea unor parohii care nu au număr statutar de familii, etc.

Raportul Secției culturale (raportor P. C. Prot. Petru Boieru) subliniază activitatea predicatorială a preoților noștri în cursul anului 1962, amvoanele bisericilor noastre constituind locuri ale vestirii dragostei de Dumnezeu și de oameni și a păcii în lume.

Cuvînt de învățătură pe căile cele bune au dus și Pastorațiile I. P. Sf. Mitropolit Nicolae, prilejuite de marile praznice creștine: Nașterea și Invierea Domnului, iar revistele Centrului eparhial: Mitropolia Ardealului, care a intrat în al 7-lea an de apariție, și Telegraful Român, în al 10-lea an de apariție, au dus și duc preoților și credincioșilor prețioase îndrumări în orientarea lor creștinească și cetățenească.

Raportul a mai cuprins date privind Institutul Teologic de grad Universitar din Sibiu care funcționează pentru Mitropoliiile Ardealului și Banatului, Școala de cîntăreți bisericesti și Seminarul Teologic din Cluj, Conferințele preoțești de orientare și ad-tive din anul 1962, activitatea tipografiei și librăriei eparhiale, bibliotecii mitropolitane, etc.

Raportul Secției economice (raportor dl. Dr. Iuliu Georgescu), care s-a ocupat cu problemele economice și financiare ale Arhiepiscopiei și a nume gestiunea pe anul 1961 și planul financiar pe anul 1963.

Gospodărindu-se cu grijă bunurile Arhiepiscopiei și respectîndu-se cu strictețe disciplina financiară, anul 1961 a fost încheiat în condițiuni bune, realizîndu-se economii la toate articolele bugetare.

Raportul se ocupă, în continuare, de contribuția F.C.M. și a Centrului eparhial pentru construcții și repararea de biserică și case parohiale, precum și pentru zugrăvirea și pictarea de biserică, sumele acordate studenților teologi, magistranzilor în teologie și elevilor de la Școala de cîntăreți și Seminarul Teologic, de C.A.R., care funcționează pe noi baze începînd din acest an, gospodărindu-se independent, de Fondul de Asigurare, Casele de odihnă de la Păltiniș și Bazna, de lucrările de reparații și pictură de la catedrala mitropolitană, trimiterile la tratament și odihnă, etc.

Adunarea eparhială aprobă toate rapoartele prezentate de raportori și propunerile făcute în aceste rapoarte.

Pe marginea acestor rapoarte au luat cuvîntul P. C. vicar Traian Belașcu, dl. prof. Iorgu Ivan, P. C. Prot. Victor Negrea, David Lazăr și Nicodim Belea.

La sfârșitul lucrărilor Adunării eparhiale a vorbit dl. deputat Iuliu Georgescu, care aduce mulțumiri în numele deputaților eparhiali pentru că au fost aleși, iar unii realeși, în Adunarea eparhială și mulțumiri credincioșilor pentru realizările Arhiepiscopiei pe anul 1962.

Mulțumește Departamentului Cultelor pentru tot sprijinul acordat în anul 1962 și urează mulți ani în deplină sănătate I. P. Sf. nostru Mitropolit Nicolae.

Lucrările Adunării eparhiale s-au desfășurat într-o atmosferă caldă, plăcută, fapt care a fost subliniat și de P. C. Președinte, Traian Belașcu, în cuvîntul pe care l-a rostit la încheierea acestor lucrări, arătînd că va informa și pe I. P. Sf. nostru Mitropolit Nicolae de felul frumos în care

Sfânta Taină a Pocăinței

După cum omul pentru a se vindeca de diferite feluri de boli, care îi slăbesc puterile trupului, înafară de hrana trupestă mai are nevoie și de medicamentele necesare, tot așa creștinul în viața duhovnicească pentru a se vindeca de boala sufletului are nevoie de o medicină minunată, care să-l ridice din starea păcătoasă în care se află și să-i redea harul pierdut: această medicină este Sf. Taină a Pocăinței sau a Mărturisirii.

Domnul nostru Iisus Hristos n-a îngăduit ca după păcat credinciosul să fie definitiv condamnat ci a aflat mijlocul pentru a vindeca rănile sufletului, instituind această Sf. Taină, care pe drept cuvânt poate fi numită adâncul bunătății și a milei lui Dumnezeu.

Cuvîntul Pocăință poate fi întrebuințat în două feluri: ca virtute a pocăinței și ca Taină a Pocăinței. Prin virtutea pocăinței înțelegem acel dar al lui Dumnezeu prin care noi urim păcatele săvârșite, cu hotărîrea tare de a nu le mai săvârși în viitor, ci de a săvârși fapte bune. Această virtute sau stare sufletească a fost întotdeauna necesară păcătoșilor, care voiau să se împace cu Dumnezeu și să cîștige iertarea păcatelor. Chiar și înainte de venirea Mîntuitorului, în Legea Veche, nu se putea obține iertarea păcatelor fără hotărîrea de a le urî, de a le plînge și de a nu le mai săvârși în viitor. Numai așa au cîștigat iertare păcătoșii Legii Vechi, între care amintim pe proorocul David care se ruga lui Dumnezeu cu cuvintele: „Miluiește-mă Dumnezeule după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea, mai virtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește” (Ps. 50, v. 3—4).

Dați Mîntuitorul pentru a face mai ușoară și mai sigură iertarea păcatelor, înălță pocăința la demnitatea de Taină. Vom înțelege dară prin Sf. Taină a Pocăinței o Taină a Legii Noi instituită de Domnul nostru Iisus Hristos prin care se iartă — prin dezlegarea preotului — păcatele pe care creștinul le-a săvârșit după Botez, se varsă în sufletul curățit de păcate din nou harul sfințitor și dă sufletului liniștea și pacea de care are lipsă. Prin Sf. Taină a Pocăinței Dumnezeu iartă datoria pe care cel ce a păcătuit o are față de El, așa după cum stăpînul din Evanghelie a iertat slujitorului său datoria de zece mii de talanți

Cînd a instituit Mîntuitorul Hristos această sîntă și dumnezeiască Taină? Sf. Evanghelist Matei în Evanghelia sa, cap. 18, v. 18, ne spune că Mîntuitorul înainte de Patima și Moartea Sa a făgăduit Apostolilor că le va da deplină putere de a lega și dezlega păcatele prin cuvintele: „Adevăr grăiesc vouă: oricîte veți lega pe pămînt vor fi legate și în cer și oricîte veți dezlega pe pămînt vor fi dezlegate și în cer”.

Sf. Evanghelist Ioan în cap. 20 din Evanghelia sa ne descrie timpul și modul în care Mîntuitorul și-a împlinit această făgăduință. După înviere, cînd s-a înserat în ziua aceea, întîia din săptămîină, a venit Iisus și a stat în mijlocul lor și le-a zis: „Pace vouă!”. Apoi le-a arătat mîinile și picioarele și a zis: „Luați Duh Sfînt; căroră veți iertă păcatele vor fi iertate; căroră le veți ținea vor fi ținute”. Dacă citim bine aceste cuvinte vom înțelege că prin ele Mîntuitorul a instituit cu adevărat Sf. Taină a Pocăinței pentru iertarea păcatelor. Apostolii prin aceste cuvinte primesc o îndoită putere: de a lega și dezlega păcatele. De la Apostoli această putere a

s-au desfășurat lucrările Adunării eparhiale, ceea ce, desigur, îl va bucura.

Mulțumind Departamentului Cultelor pentru tot sprijinul acordat și asigurîndu-l de devotamentul noii Adunări eparhiale, ai cărei membrii sînt buni credincioși și buni cetățeni ai Patriei, P. C. vicar urează deputaților sănătate și mult spor în muncă, pentru binele Bisericii și Patriei noastre dragi.

Participant

trecut la episcopi ca urmași ai Apostolilor, iar aceștia o transmit preoților prin hirotonie.

Dacă Mîntuitorul a dat această putere Apostolilor și urmașilor acestora a trebuit să impună tot prin aceste cuvinte și credincioșilor obligația de a se spovedi sau de a-și mărturisi păcatele, căci altfel Apostolii și urmașii acestora n-ar fi avut față de cine să-și exercite această putere. Este deci evident că prin aceste cuvinte Mîntuitorul a înțeles să instituie Sf. Taină a Pocăinței sau a Mărturisirii spre iertarea păcatelor. Așa au crezut Apostolii, Sf. Părinți ai Bisericii și creștinii din toate timpurile.

În Faptele Apostolilor, scrise de Sf. Luca, citim că mulți creștini se duceau la picioarele Apostolilor și își mărturiseau păcatele: „Mulți dintre cei care crezuseră veneau și se mărturiseau și spuneau faptele lor” (19, 18).

Sf. Apostol Ioan îndemna pe primii creștini să îmbrățișeze această practică, zicîndu-le: „Dacă mărturisim păcatele noastre, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curățească pe noi de toată strîmbătatea” (I Ioan 1, 9).

Sf. Clement, discipol al Sf. Petru, îndemna pe credincioșii din Corint cu cuvintele: „Cît timp sîntem în această lume să ne pocăim cu toată inimă, pentru că atunci cînd vom ieși din viața aceasta nu vom putea să ne mai mărturisim și nici nu vom mai putea face pocăință”.

Toți Sf. Părinți ai Bisericii și scriitorii bisericești vorbesc despre Pocăință ca despre o rînduială practică de toți creștinii din toate timpurile.

Cunoscînd noi acest mare dar al pocăinței să ne hotărîm să ne apropiem de această Sf. Taină, recunoscîndu-ne și mărturisindu-ne păcatele cu părere de rău pentru ele și hotărîrea sinceră de îndreptare. Harul sfințitor care se revarsă în sufletul nostru prin Sf. Taină a Pocăinței, prin lucrarea Sf. Duh, ne dă tăria să ne împotrivim ispitelor, să practicăm virtutea și să stăruim în bine. Ne dă pacea inimii și liniștea sufletului în viața aceasta și fericirea în viața viitoare.

A. Moisiu

Rînduri pentru preot

Pecetluit cu harul sfințitor,
De la Apostoli ai luat putere,
Îndrumător să fii dreptcredincioșilor
După a Domnului dumnezeiască vrere.

În numele iubirii să te dărui
Ca ramul plin de roade pîrguite
Și-n inimi cu migală tu să pui
A frumuseților dalbe mîrgărite.

Să fii izvor de bucurii curate
Ce-n clipocitul undei de cleștar
Înrouează-n stropi de bunătate
Al sufletelor înfinit hoțar.

Cînd e s-aduci uleiul mîngîierii
Să nu cunoști tu nici un stăvilă,
Să torni balsam pe rănile durerii
Și pentru toți tu jertfă să fi chiar.

În tine doar Hristos sălășluiește
Tu Sol al păcii Lui fi pe pămînt
Și-n credincioși tu pururea să dește
Al dragostei și-al binelui avînt.

Preot Ștefan Tascianu

Sf. Nicolae la Sibiu

În preseara praznicului Sf. Nicolae, a fost de față la rugăciunea din Capelă și I. P. Sf. nostru Mitropolit Nicolae, însoțit de P. S. Emilian Antal. După rugăciune, studenții teologi au executat, sub conducerea pr. prof. Gh. Șoima, troparul Sf. Nicolae. P. C. rector S. Vlad, în numele profesorilor și studenților Institutului, a rostit un cuvînt de caldă urare înalt Prea Sfințitului nostru Mitropolit Nicolae. Înalt Prea Sfinția Sa a binecuvîntat pe cei prezenți. Corul a cîntat: „Pe stăpînul și arhiereul nostru...”.

La liturghia din ziua Sf. Nicolae, slujită de un sobor de preoți și diaconi în frunte cu P. Sf. Emilian, s-au înălțat rugăciuni pentru I. P. Sf. nostru Mitropolit Nicolae. Predica a fost ținută de P. C. pr. prof. N. Mladin, care vorbind despre vrednicia Sf. Nicolae, a arătat totodată personalitatea I. P. Sf. nostru Mitropolit Nicolae, ca un adevărat ucenic al Sfințitului.

În felul acesta prăznuirea Sf. Nicolae la Sibiu a împletit evlavie față de Sf. Nicolae, cu mărturisirea prețurii și dragostei față de Ierarhul, îndrumător al clerului și credincioșilor pe calea dreptcredinței, a patriotismului și păcii.

M.

Centenarul bibliotecii centrale din Sibiu

Una din cele mai vechi biblioteci din țara noastră, Biblioteca centrală din Sibiu, a împlinit recent (1962) 100 de ani. Ea posedă peste 250.000 volume și 1.600 diferite manuscrise și documente. Aici se păstrează documente istorice privind pecețile lui Vasile Lupu, Leopold, Sigismund Bathory. În rafturile bibliotecii se găsesc manuscrise originale ale lui Mihail Eminescu, G. Coșbuc, V. Alecsandri, Șt. O. Iosif, Al. Vlahuță, Ion Slavici, precum și corespondența lui I. L. Caragiale cu Horia Petra-Petrescu, fost bibliotecar la Sibiu.

La biblioteca din Sibiu, cercetătorul întîlnește primele traduceri în limba romină apărute în țara noastră din operele lui Shakespeare, precum și traduceri din Lev Tolstoi, Gogol, Moliere, Racine, Goethe, Andersen, Goldoni, Schiller, Twain și mulți alții. Alături de acestea, fondul bibliotecii este permanent îmbogățit cu lucrări noi ale scriitorilor din țara noastră apărute în limbile romină, maghiară și germană.

Lucrări de restaurare la mănăstirea Cozia

Începînd din anul 1958, la mănăstirea Cozia se execută importante lucrări de restaurare. Din complexul acestui monument fac parte biserica mare, ridicată de Mircea cel Bătrîn în ultimii ani ai veacului al XIV-lea, modificată în timpul lui Constantin Brîncoveanu, paraclisul din colțul de Nord-Est al incintei, ridicat la 1710 de Brîncoveanu și bolnița, strălucit exemplar al arhitecturii rominești din veacul al XVI-lea, clădită în 1542 de Radu Paisie.

În cadrul lucrărilor de restaurare s-a reîntregit paraclisul lui Brîncoveanu, s-a consolidat și restaurat paraclisul lui Mihnea, s-a consolidat foisorul lui Mircea organizîndu-se în el un muzeu, s-au restaurat fațadele dinspre curte ale clădirilor de pe laturile de Sud și Est prin degajarea arcadelor de la etaje, etc.

În etapa finală, din 1961, a lucrărilor, Direcția Monumentelor Istorice a restaurat bolnița, fîntina și foisorul de pe latura de nord a incintei și a efectuat însemnate reparații și amenajări la biserică mare.

Lucrările de restaurare întreprinse aci vin să pună în valoare unul dintre cele mai vechi și frumoase monumente arhitecturale din țara noastră, mult cercetat de turiștii din țară și de peste hotare.

P O S T U L

După cuvîntul Sfințelor Scripturi, postul ocupă un loc însemnat în viața creștină, fiind alături de rugăciune, o cale ce duce la virtute și prin aceasta, la mîntuire.

Domnul și Dumnezeu nostru Iisus Hristos, înainte de a-și începe divină Sa activitate de propovăduire a Evangheliei, a postit. Și a făcut aceasta, nu pentru că ar fi avut nevoie să-și întărească virtutea, ci pentru ca viața Sa să fie pură pildă pentru credincioși, pentru ucericii Lui.

Mîntuitorul ne-a poruncit să postim (Mt. VI, 16, 18) și totodată a condamnat practica de formă și pentru laudă a postului, cum o întîlnim la fariseii vremii de atunci. El a instaurat adevăratul post care potrivit cu întreaga Sa învățătură, se întemeiază pe cele dinăuntru, pe voia lui Dumnezeu.

Nenumărate locuri din Sf. Scriptură ce vorbesc despre viața primelor biserici creștine (F. Ap. XIII, 2, 3; I. Cor. VII, 5; etc.), ca și mărturisirile Sf. Apostoli despre modul în care s-au înălțat și întărit sufletește pe ei înșiși (II Cor. VI, 4—5; XI, 27; etc.), apropie atît de mult postul de rugăciune, încît ele sînt de nedespărțit.

Din aceste cauze, Biserica, de la început, a presărat cursul anului cu soroace în care creștinii, postind, să poată să-și înalțe mai cu ușurință cugetele spre Părintele ceresc pentru ca rugăciunea lor să fie cu adevărat o convorbire cu Dumnezeu.

Postul reprezintă o înfrînare de la cele trupești. Această înfrînare face ca cel ce postește să aibă simțămîntul că sufletul este mai presus de trup, că el poate fi stăpîn peste propriile lui dorințe și poftte, adică e un om virtuos. Și cel ce e stăpîn pe sine, va fi capabil să înfrîngă orice ispite, care l-ar atrage spre rău.

Prin urmare, scopul postului este religios și el este un mijloc de înălțare a creștinului spre Dumnezeu, întărind și tămăduind sufletul și trupul și disciplinîndu-le.

Postul nu are nici un sens dacă nu este întărit de o trăire religioasă-morală, căci numai această trăire poate să-i sublinieze caracterul de virtute.

Postul, așa cum îl cere Mîntuitorul, trebuie să conțină neapărat această trăsătură a iubirii noastre față de Dumnezeu. Numai iubirea poate să ne facă să renunțăm la anumite poftte cu bucurie.

Dumnezeu s-a întrupat din dragoste nemărginită față de noi și venirea Sa în lume nu a putut avea alt scop decît acela de a reda fericirea, mîntuirea, pierdută prin neascultarea lui Adam. Este firesc atunci ca împlinirea ori cărei porunci date de Iisus Hristos să aibă ca urmare redobîndirea fericirii, iar împlinirea tuturor poruncilor să ne deschidă Paradisul.

Așadar, cel ce iubește pe Dumnezeu din toată inima sa și din tot cugetul său, postind, renunță fără părere de rău la cele cerute de pofttele sale, știind că împlinește astfel o poruncă a lui Dumnezeu, care ca ori ce poruncă, îi este dată spre mîntuire.

Dacă, postind, în suflet se revarsă căldura binefăcătoare a bucuriei, iar trupul stăpînit de simțiri înalte trăiește aceeași stare ca și sufletul, rugăciunea noastră va străbate porțile cerului, transformîndu-ne întreaga ființă și dăruindu-ne satisfacția pe care o dă virtutea.

Postul, această înfrînare a pofttelor, îl închinăm lui Dumnezeu și pe El va trebui să-l luăm drept martor al renunțării noastre (cf. Mt. VI, 18).

Postul își va atinge scopul abia atunci cînd aproapele nostru va cunoaște și va culege roadele lui: bunătatea, iubirea, pacea. Această bunătate, această iubire va inunda întreaga noastră ființă și o vom dăru și celor din jur.

Prin această cale de întărire în virtute, Mîntuitorul a voit transformarea noastră după asemănarea Sa, a voit să devenim din ce în ce mai buni, mai iubitori, îmbrăcînd întreaga noastră ființă în haina iubirii de Dumnezeu și de semenii.

Postul este un mijloc prin care rugăciunea noastră poate să se facă auzită de Dumnezeu, iar iubirea care ne-a îndemnat să-l împlinim se va dăru tuturor celor din jur, apropiindu-ne unii de alții și unind sufletele și inimile, ca tot mai puternic să răsună un singur glas: „Pe pămînt pace și între oameni bună voie”.

Preot Constantinescu Radu

Populația Pămîntului

Potrivit „Anuarului demografic pe 1961” publicat de O.N.U., populația globului în cel de-al doilea semestru al anului 1961 a fost de 3.060.000.000 locuitori, adică cu 500.000.000 mai mult decît în 1950. Densitatea populației mondiale este de 22 de locuitori pe km p. față de 18 locuitori în 1950.

Statisticile permit între altele următoarele constatări: Olanda are populația cea mai densă din lume — 342 locuitori pe km p., fiind urmată de Marea Britanie — 303 locuitori pe km p. Belgia — 300 locuitori pe km p. și Japonia — 252 locuitori pe km p.

Pe scară mondială, procentul natalității a atins 36 la 1.000 de locuitori, iar al mortalității 18 la 1.000. Cea mai mare natalitate și mortalitate se întîlnesc în Africa tropicală și în Africa de Sud.

Excedentul mortalității masculine în raport cu mortalitatea feminină — un fenomen general în lume — este deosebit de accentuat în Canada (38 la sută), Statele Unite (36 la sută) și Argentina (33 la sută).

Căsătoria constituie o garanție de viață lungă: în anuar se menționează că procentul mortalității este inferior la persoanele căsătorite.

Mortalitatea infantilă variază între 13,3 la 1.000 (Islanda) și 250 la 1.000 în țările din Africa occidentală.

Lumina Golgotei

Lumina Golgotei petale desface
In ele-i iubirea, în lume e pace
Cetățile morții încep să se sfarme
Lumină e-n lume, rugină pe arme.

Ostașii cu arme căzură-n țărîna
Dorind necuprinsul să-l țină în mină;
Cu aripi de raze, arhanghelul vine
In ochi poartă sînte reflexe senine.

Înlătură piatra și cad păzitorii
Lumină avea-vor de-acum muritorii
Vin coruri de îngeri și cîntă învierea
A Lui este slava, a Lui e puterea.

Ichim Dumitru

† Preotul Iosif Șerban-Cornilă

În 6 noiembrie 1962, după o lungă și grea suferință, s-a săvîrșit din viață preotul Iosif Șerban-Cornilă din parohia Or. Victoria, protopopiatul Făgăraș. Descendent dintr-o familie preoțească din com. Lisa, raionul Făgăraș, pâr. I. Șerban-Cornilă s-a născut în 12 februarie 1906. După cursurile primare și medii a urmat Academia Teologică. Ca absolvent de Teologie, în 1934 se căsătorește și se preoțește. A slujit la Sf. Altar în parohiile: Joseni-Homorod (1934—38), Vaidei (1938—1955) și Or. Victoria (1955—62).

Prohodirea în Domnul s-a făcut la Or. Victoria în ziua de 8 noiembrie 1962, de un sobor de preoți

în frunte cu P. C. Pâr. Consilier P. Deheleanu de la Episcopia Aradului și P. C. Pâr. Moise Ionașcu, protopopul Făgărașului. În numele Oficiului Protopopesc ortodox raional Făgăraș și al colegilor a vorbit P. C. Prot. M. Ionașcu, arătînd calitățile și meritele răposatului ca soț, părinte, paroh, coleg și cetățean. Din partea foștilor săi enoriași a rostit un cuvînt de despărțire pâr. Ilarie Budac, administratorul interimar al parohiei Or. Victoria. P. C. consilier P. Deheleanu a vorbit despre problema morții și viața viitoare și a reliefat activitatea parohială a pr. I. Șerban-Cornilă, activitate pentru care adormitul în Domnul a fost distins cu binecuvîntarea de a purta briu roșu. Din partea credincioșilor din parohia Lisa, satul de obîrșie al răposatului, a vorbit pâr. Ilie Moldovan, paroh în Lisa.

Sicriul cu rămășițele pămîntești a fost așezat în cimitirul Or. Victoria.

Dumnezeu să-l ierte și să-l odihnească!

Pr. I. Glăjar

NECROLOG

În ziua de 29 noiembrie 1962, a adormit în Domnul, în vîrstă de 62 ani, preotul Traian Mercheș din parohia Păltinoasa. Fiu de preot, educat în atmosfera de evlavie a casei părintești și simțind chemarea pentru slujirea sîntă a preoției, tînarul Traian Mercheș s-a înscris la Facultatea de Teologie, după absolvirea căreia a fost preot în mai multe localități, păstorind și activînd cu multă dragoste de popor.

Vreme de 32 ani a lucrat în satul Păltinoasa unde a construit o biserică, pe care a zugrăvit-o, a înzestrat-o cu podoabe și veșminte trebuitoare. Credincioșii l-au prețuit și iubit.

O boală necruțătoare l-a răpus pe părintele Mercheș la o vîrstă cînd putea fi încă multă vreme folositor sînteii noastre Biserici. În urma lui rămîne o soție nemîngîiată și un venerabil părinte îndurerat, în vîrstă de 87 de ani.

Bunul Dumnezeu să-i facă veșnică odihnă!

Sl. Șt.

† Preotul Teodor Maier

În ziua de 20 decembrie 1962, după o grea suferință de cîteva luni, a încetat din viață preotul-paroh Teodor Maier din parohia ort. rom. Petelca, protop. Alba Iulia, în vîrstă de 62 ani.

Născut în anul 1900 din familie de țărani din comuna Rădești, raionul Aiud urmează cursurile școlii primare în Rădești, liceul și teologia la Blaj.

S-a hirotonit în anul 1923. A păstorit ca preot în parohiile Poiana Aiudului (1923—1926) și Petelca (1926—1962), fiind blind, apropiat de credincioși și iubitor de sîntele slujbe ale Bisericii.

Inmormîntarea a avut loc la 23 decembrie 1962 în comuna Petelca. În jurul sicriului se afla familia îndurerată: soție, șapte copii, rudeniile, și credincioșii din parohia Petelca.

P. C. prot. Alexandru Munteanu (Teiuș I), delegat din partea protop. Alba Iulia, care a fost în fruntea soborului de preoți, a vorbit despre viața și activitatea pastorală în cei 39 ani de preoție a celui adormit în Domnul.

Au mai vorbit pr. R. Crăciun (Beldiu) și pr. T. Munteanu (Rădești), care au scos în evidență meritele preotului Teodor Maier.

În glas duios de clopot, sicriul cu trupul său neînsuflit a fost purtat pe umerii fraților săi preoți, în jurul bisericii, în care pr. T. Maier — timp de 36 ani, a slujit cu credință și evlavie Sf. Liturghie și celelalte slujbe religioase și a fost așezat pentru odihna de veci în cimitirul din fața sf. biserici din Petelca.

Dumnezeu să-l ierte și să-l odihnească cu dreptii!

Pr. Liviu Silveșan